

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 12 DE MAIG DE 1917

Núm. 124

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

SOBRE LA CONFERENCIA

del M. I. Mn. Antoni M.ª Alcover

Per segona vegada és vengut a donar una notable conferència el filòleg mallorquí Mn. Antoni M.ª Alcover, an el Círcol catòlic, per instrucció d'un escol de nacionalistes que conserven an el cor el foc de la pàtria.

En la primera conferència, que donà per la corema, desentranyà l'història externa del fonament i de la rel de la llengua catalana, bosquetjant per dins l'Imperi romà i altres nacions a on la llengua llatina dominà degut a les conquestes de dit poble, fins arribar al neixament de la Llengua catalana i a l'importància que tengué per l'expansió dels catalans en els pobles conquistats pel rei En Jaume.

En la conferència segona, de que anam a dir-ne dos mots de tot allò que la memòria ens serà feal, es va concretar detingudament a completar l'història externa de la llengua nostra, dexant per altres conferències, en arribar l'hivernada, l'explicació de l'història interna. Ens cal fer constar aquí, el desig que tenim, que l'il·lustre conferenciant continui entre nosaltres tant profitosa tasca, perquè aixís tendriem com un curs de filologia històrica.

A una curta introducció, segueix el Magistral mallorquí, dient que molts de filòlegs sostenen que'l català i mallorquí que ara parlam, és llatí; però un llatí trasformat. Explica aquesta transformació, que ja estava iniciada an els segles VI i VII, que la llengua vulgar s'en anava separant de la llengua que escrivien els escriptors, els quals no porien consentir aquella desviació del llenguatge del poble, fent tot lo possible per conservar el llatí segons els cànoms gramaticals. A pesar d'això, an els contractes i documents notariais en que les coses s'han descriure per son propi nom, ja es veren obligats a mesclar dins les escriptures noms, paraules i giros vulgars, fins que an els segles IX i X, ja molts d'escriptors prescindiren del llatí i escrigueren en la llengua del poble.

Dóna lectura a alguns bocins d'escrits en català del segle IX, come és l'acte de la dedicació de la Seu d'Urgell, a on se reuniren molts de pobles que encara existeixen amb els mateixos noms de llevors. Lletgeix

el jurament de Lluís El Germànic i altres documents antics que demostren que fa 11 segles que'l català ja's desplaçava ben llampant i definit. En aquell temps es comensaren a treure cançons en llengua vulgar dels heroes, de les vides dels sants i dels misteris de la nostra sacrosanta Religió, i dels grans personatges i de tot allò que interesava la fantasia popular, sobre tot se cantaven en català les gestes de Carlamany. Anomena una mala fi de poemes, obres i autors anteriors al segle XIV que escrigueren en català. Diu que ell té una grossa biblioteca d'obres antigues escrites en català i que abans del segle XV la literatura catalana era més important i més polent i florida que la castellana. La Divina Comedia d'En Dant i altres obres capdals d'aquell temps, primer varen esser traduïdes a la llengua nostra que a la castellana. Són notabilíssimes les obres que escrigueren N'Auxius March, En Bernat Metge, Fra Francesc Eximenç i sobre tot el Beat Ramón Lull que dexava per on passava obres escrites en català que estan escampades per les Nacions d'Europa i són l'admiració dels sabis i filòlegs. Afegeix que Fra Eximenç era tan notable que casi arribà a l'altura de nostro Beat.

En català parlaven les corts de catalunya, i en català els seus comtes i reis donaven les seves lleis i ordes i se redactaven tots els documents.

La decadència de la llengua nostra se inicià an els segles XV i XVI, quant els reis de Castella tengueren l'importància de Felip V, i foren abolides les furs de Catalunya després de l'unió de la corona d'Aragó amb la de Castella. Mes no és que'ls governs espanyols imposasen la seva llengua, sinó que va ser el mateix poble que no cultivava la llengua literària, seguint aixímeteix emprant-la an els Municipis, an els documents públics i en totes les necessitats de la vida, fins que vengueren les corts de Cadix que varen esser les que imposaren per llengua oficial la castellana.

Dedica la darrera part de la conferència an el reneixament de la nostra parla, quant a mitjant segle passat En Milà i Fontanals, En Marià Aguiló, En Geroni Rosselló, En

Tomás Aguiló i altres, la major part d'ells mallorquins, sortiren come flors d'inspiració per restaurar la llengua catalana, fundant els Jocs-Florals de Barcelona, i posant llevat per aquesta esplèndida floridesa literària i científica a que avui és arribada dins tots els ordes i és servida per totes les manifestacions de la vida nacional catalana.

Acaba convidant an els oients estimar i respectar els escriptors i poetes que enriqueixen la llengua de la pàtria en les seves produccions i donen coneixament de moltes coses ignorades pel poble. Durant el trascur de la conferència digué moltes coses que causaren gràcia, fent sonriure el públic que l'escoltava en gust i estava meravellat de la seva erudició aclapadora.

Mossen Antoni Alcover té a Inca un bon estol de devots admiradors que desitgen que aquestes conferències filològiques es continuïn per assoliment de qüestions tan importants per la vida de una raça que no vol morir.

M. DURÁN.

Inca 12 maig 1917.

flors Marianes

ALABANCES

I

Més ditxosa va esser Maria rebent la fe de Jesucrist an el seu cor, que concebent la seva carn adorable; perquè la maternitat que tant íntimament l'unia a Jesús, seria estada inútil si, al dur-lo en ses entranyes virginals, no hagués tenguda encara la millor felicitat de dur-lo an el seu cor per la gràcia.

(S. Agustí)

II

Si bufen els vents de les tentacions, aixeca els ulls a la teva estrella, invoca Maria.. Si't sents torbat per la grandesa dels teus pecats, pensa en Maria. En els perills, en les afliccions, recorde't de Maria. Guarda sempre el seu nom en el teu cor. Mes per alcansar l'auxili de l'oració imita els exemples de la seva vida.

(S. Bernat)

III

Considerau, ¡quina ha d'esser la gaubança i glòria de veure Maria a la pàtria celes-

tial, quant ja an aquesta vall de llàgrimes i morada de misèries, solament amb el recort del seu nom dolçíssim es gaudeix de tant dolces emocions i pures delícies!

(S. Bernadí de Sena)

IV

Els sants poren alcansar la salvació de sos devots en proporció dels mèrits obtinguts per la gràcia; però el nostre Redentor i la seva Mare han merescudes tantes de gràcies que poren salvar tots els homos... Essent Maria l'advocada universal, tots els qui's salven, alcansen la salvació per ella.

(S. Tomàs de Aquino)

V

El pecador no pot esperar la salvació sino per vostre favor i amb la vostra ajuda, oh Verge Santíssima, perquè Vos poreu salvar per vostra intercessió tots aquells que l'inflexible justícia de Deu condemna.

(S. Ignaci M.)

Del «Mes de Maria Casolà»

ESGLAY

Agosarat, en plena adolescència arribava un bell jorn a Montserrat, i'l secret misteriós de ma existència sobtadament aquí'm fou revelat. De la divina Fe les grans certes de mon esperit estel indeficient, de la Patria les lluites i grandeses, la llengua viva i forta de sa gent; lo geni de la raça catalana segellat per la mà del mateix Deu, tot m'entrà al cor amb força sobirana; fou Montserrat l'apocalipsis meu. Desde llavors ma pensa i ma memoria en exos penyalars feren son niu i del Cenobi la gloriosa història foren per mí recorts de parentiu.

Quant l'atzar m'ha portat a terra llunya la sagrada visió m'ha acompanyat, i corrent pels indrets de Catalunya, en l'horisó jo cerco'l Montserrat.

Cent voltes hi he vingut per renovar-hi de ma Fé i d'amor patri lo tribut, i ara, ja vell, quan entro al Santuari hi retròbo la meva joventut.

Oh joventut tan plena i sadollada d'ilusions i recorts montserratins! oh joventut, tota ella consagrada a enlayrar nostres cors vers exós cims!

Que'm plau veure frescar per les collades les parelles de nuvis enjoyats, que seguint la costum d'estats passades vénen aquí per fer-se ben casats! Veyent després a la gentil parella baxar del camaril dant-se les mans m'apar que s'hagen dit a cau d'orella: «¡si'n serán nostres fills de catalans!»

ENDREÇA

Ma llengua al paladar queda agafada, que mon braç reste séc, encarcarat, i la sang de mes venes congelada, si de tu m'oblidés, oh Monserrat!

JAUME COLLELL

An aquesta poesia s'ha adjudicada l'Anglantina d'ora an els Jocs Florals de Barcelona d'enguany.

I VA DE CRÍTICA

EQUILIBRIS D'EN UNAMUNO

Dins una revista professional he trobat un article titulat «Educación Física, Los boy-scouts» i segueix amb un segon títol «Juego Limpio» por D. Miguel de Unamuno copia del publicado en la revista Nuevo Mundo (Marzo 1917).

En tal escrit hi he trobats tants grossos desbarats que m'ha paregut porer duptar de l'estat mental d'aquest senyor, que segons diven és molt sabi. No pretenc formar-li expedient d'incapacitat, sinó que confirmant el concepte general que disfruta d'una gran capacitat i de grans talents me pareix veure un desequilibri mental, degut segurament a que la closca del seu cap, no té cabuda suficient per posar-hi la potència ertenmental com s'és acaramullada dins el seu cervell.

Quant jo lletgia aquest article seu me pareixia veure'l constantament perdent l'equilibri, i per això vaig a fer un comentari per veure si realment aclarirem d'un modo segú el concepte que hem de formar de lo que mos diven d'ell. Si són equilibris o si's tracta d'un desequilibrat.

Mos diu: *el juego es un fin y no un medio y su finalidad moral es jugar limpio*. I llevors segueix, que no hi ha res tant dolent com voler-se servir del joc per ensenyar i continua: *En cuanto se convierte un juego en juego pedagógico, en medio de enseñanza de algo, pierde su valor intrínseco, su valor como juego y pierde, a la vez, por añadidura, su eficacia educativa*.

La pega fort ferm contra la Pedagogia o sia l'art d'ensenyar i educar an el jovent i vol que se jugui sense més regles que les que'ls meteixos jugadors vulguin i de cap manera indicades pel mestre o per un manual. No vol reglamentació de cap casta i exigeix una llibertat absoluta per jugar. Tots els jocs li pareixen bons amb tal que sien sense mestre, sense reglament, i ho diu tant clà an això que n'hi ha per escarrufar-se devant una jugada de les que ell recomana; per exemple jugar a bufatades fins a firar-se en terra per veure qui aguanya, com també formant dos estols que s'apredeguin uns an els altres fins que uns haguin guanyat i haguin perdut els altres. Alaba aquest modo de jugar per que va contra la Pedagogia. Copiaré un tros que és de lo més salat, literalment diu així: *¿Peró es que hay juego más juego, más noble, más libre, más vital, i hasta más educativo que armar entre dos una cachetina o morradeo, haciendo los otros coro y velando porque se juegue limpio o armar entre varios una pedrea?*

Llevors diu que quant un cau devall venut per l'ablanida no s'ha de defensar a mossegades o repinyant anel vencedor; per que l'educació de la lluita és aprendre a rendir-se quant l'han vençut. Acepta que en aquest sentit les lluites a cop de puny son nobles i educadores; que constitueixen un fi

i no un medi per un'altra cosa. *I por eso—afegeix—son morales y por eso no són pedagógicas.*

Tot això ve esser com una preparació per pegar-la an el final contra els exploradors o boy-scouts, perquè segueixen un reglament o unes regles. Però és el cas que aquest senyor que odia tant les regles, quant vol fer un *juego limpio*, a cops de punys, posa condicions, obligant que el vençut, ple de rabi i de vergonya per caure devall, a que no es defensi a mossagades o en ses uncles. Francament, jo per fer aquests actes de virtut los vull aprofitar per coses de més aguany, recompensa o mèrit.

UN AMIC DELS EXPLORADORS

CANT DE LA NIT

Quant la lluna bella i blanca sa llum de plata espargia a dins el cor de la nit... allà, en la llunyania a on mon cor s'en anava, una fadrina cantava cançons sortides del pit.

La veu vibrant de la jove mon cor de ple atravessava, i jo que boig l'estimava com no se pot estimar... li deia: calla Amor mia, que tos refils d'alegria el meu cor faràn plorar.

L'AUSELL DES PONT.

Llubi, maig 1917.

DE INTERÉS PARA LOS EMIGRANTES

La cartera de identidad, declarada de uso obligatorio por Real decreto de 23 de Septiembre de 1916 para los emigrantes a países de Ultramar, será exigida en todos los puertos de embarco desde el día 15 de Mayo próximo a los que intenten expatriarse con aquel destino, en sustitución de los documentos que actualmente están obligados a exhibir.

Con la implantación de esta cartera, análoga, aunque más completa, a las en uso en otros países, ha tenido el Consejo Superior de Emigración a prestar un señalado servicio a los emigrantes, ya que los documentos que hasta la fecha se exigían, conforme a ley, para justificar el derecho a expatriarse, no obstante constituir un bagaje harto voluminoso y complicado, resultaban en la práctica, por no estar acondicionada su expedición a las normas que parecen más oportunas, insuficientes, unas veces, a los fines de identificar la personalidad, asunto que tanto interesa a los que emigran; ineficaces, los más, para custodia de las conveniencias públicas que deben quedar a salvo; otras, inútiles por inarmónicos, aun siendo posible su coordinación, con análogos requisitos que en los países de destino suelen exigirse, y, en todo caso, semillero inagotable de dispendios y molestias para los que

al expatriarse cubren sus desdichas con la humilde vestidura de emigrantes.

Para salvar todos estos inconvenientes, se han condensado los numerosos documentos que en cualquiera de las múltiples modalidades que la emigración puede revestir son necesarios a quienes la intenten, en uno sólo de fácil adquisición, de coste mezquino, sencillo de formalizar, decente en el aspecto, que, como la referida cartera, es garantía del portador, archivo de todas sus incidencias civiles y cívicas, é indicador y guarda de los derechos que por su condición legal de emigrante puedan asistirle en la expatriación y al decidir su vuelta á la patria.

Estas carteras, selladas y contraseñadas por el Consejo, se expenden en las Oficinas de Correos, únicas autorizadas para este fin. Los que al preparar su emigración habiten en despoblado, ó en lugar donde no existan organismos de aquella clase, podrán pedir las por carta, libre de franqueo, ó por conducto de carteros, ó peatones al Jefe de la oficina más próxima, quien se las remitirá sin recargo en el coste por el medio postal más rápido y seguro. Los emigrantes deben rechazar toda cartera que se les ofrezca ó llegue á sus manos por otro procedimiento. El precio en venta de cada ejemplar es cincuenta céntimos de peseta: valor material de él y resarcimiento de los gastos de administración y expedición.

Garbes i Gavelles

Els dos Presidents

Al cap de les Diputacions provincials de Barcelona i de Girona hi figuren dos il·lustres patricis Enric Prat de la Ribà i Agustí Riera. Aquests dos noms nobilíssims i universalment prestigiosos són garantia d'una continuació de brillant historial catalanesc d'una i altra diputació. Les obres de cultura, de beneficència i de progrés i bona orientació continuaran el seu desplaçament esplèndid en la direcció que los imprimeixen aquests dos homes extraordinaris, servint de fonament en les seves actuacions per les altres provincies catalanes.

Les forces d'En Lerroux no han pogut cantar an En Prat de la Ribà de la Diputació, malgrat voler presentar fins i tot projectes de Llei amb el fi de imposibilitar la seva actuació en les coses provincials.

El paper

El ministre d'Hisenda justificava avui davant els periodistes el decret sobre prohibició de la exportació del paper, dient que, si s'havia consentit aquella abans havia estat per haver-ho sol·licitat una respectable comissió de representants de periòdics, els quals li feren present que els beneficis d'aquesta exportació es dedicarien a compensar els perjudicis del seu encariment.

Ha afegit que l'havia visitat el senyor Urgoiti, representant de «La Papelera», per tractar del problema del paper, la producció del qual es té de reduir a les primeres matèries de l'interior, perquè les de l'exterior no poden venir, i son preu, a més, és exorbitant, tota vegada que la unitat que abans costava 13 corones, avui en costa 74.

El «stock» de paper existent a Espanya, durarà fins a últims de juny i el senyor Urgoiti ho ha comunicat ja als periòdics per declinar la responsabilitat que a «La Papelera» pogués correspondre per manca d'aquell producte.

Per aminorar la crisi del paper s'adoptaran resolucions a l'objecte de que el paper sobrant dels arxius dels ministeris es vengui al preu actual del paper.

A més, precisa que a Espanya es faci igual que en altres nacions, és a dir, econominar el consum de paper, i que no continui el matisser de paper que s'està fent a Barcelona, on arriba fins a lo fantàstic.

Cuca Fera

El número 3 d'aquest ja popular i indispensable setmanari ha tingut un èxit encara més gran que els números procedents. La causticitat, la bellesa dels dibuixos, l'interès sostingudíssim del text, l'enginy amb el qual son tractades les qüestions més candents, el punyent nacionalisme que l'amara tot ell, han fet augmentar compra i subscripcions. Per la «Cuca Fera» com pels nostres camps ha plogut beneficiosament, i a preu fet.

El número 3 de la «Cuca Fera» és un bé de Deu de gràcia de bon humor i de fortes ocurrencies justament agresives, que justifica l'extraordinària demanda de què ha estat objecte.

Adquisició de blat

El director general de Comerç ha manifestat que havia arribat a Buenos Aires el vapor «Bizcar-Mendi», el qual, amb el vapor «Carlos», que arribà fa alguns dies, transportaran a Espanya blat comprat pel Govern espanyol en aquella República.

DE LA GUERRA

La Lituània i la noya Rússia

A Petrograd ha tingut lloc un Congrés dels representants de tots els partits polítics lituans que han format el Consell Nacional lituà. Els partits polítics següents són representats en aquest Consell: La Unió Catòlica nacional lituana, el Partit democràtic cristià, el Partit Progresista nacional, el Partit de l'Unió Democràtica, el Partit Nacional socialista i el Partit socialista democràtic.

El Consell Nacional ha decidit que la Lituània ha d'ésser erigida en unitat administrativa i que la direcció serà confiada a les institucions i a les persones elegides per la població lituana.

El Comitè provisorí compost de 24 membres, administrarà tots els negocis de la Lituània i prepararà la convocatòria de la «Constituyente lituana» la qual decidirà la forma del govern de la Lituània així com les relacions del país amb els pobles veïns.

El president del govern provisorí rus el príncep Lwow, informat de la resolució del Consell Nacional Lituà, «ha aprovat la iniciativa del poble lituà i ha promès coordinar les decisions del govern provisorí rus amb les de la Junta provisoría Lituana.»

Al mateix temps ha demanat a la Junta provisoría de nomenar aviat, els funcionaris dels governs de Vilna, de Kovna, de Suvalki

i de Grodna, per a procedir immediatament a les reformes necessàries en aquelles regions.

Per la neutralitat

Importants elements de la indústria catalana, alarmats davant la possibilitat de que mitjançant procediments més o menys encuberts podria pretendre's arrossegar a Espanya fora de la neutralitat, han acordat elevar el Govern el seu anhel de que aquesta s'afianci, i a don Antoni Maura el seu prec de que vetli pel seu manteniment.

Els missatges porten milars de firmes i segells de cases industrials i mercantils, assent els firmants elements productors. Ambdós missatges han estat entregats aquests dies als senyors Garcia Prieto i Maura.

Mallorquines

EDIFICIS NOUS PER ESCOLES

Les iniciatives de l'il·lustrat Inspector de 1.ª Ensenyança D. Joan Capó, per la construcció d'edificis nous fets aposta per escoles públiques han trobat a alguns pobles bona acollida. A Sineu, sense anar més lluny, ha trobat un apòstol en la persona de D. Francesc Crespi Bal·le del poble, que durà a terme dins breu temps tant important millora. Ja es disposa d'un espaiós solar que permetrà rodetar de jardins l'edifici, de pati i d'aquella axamplitud que pertoca a tota casa escolar ben muntada.

Per fer les obres ja es disposa d'un capital. Es estat dit i fet; per Sant Marc es tengué una reunió popular per parlar-ne i ara ja s'hi treballa de bon de veres i es creu que per a Nadal vinent ja estarà llest l'edifici i a punt de estalar-hi les escoles, gràcies al gran entusiasme que hi ha prè el Bal·le i l'amic el Sr. Capó.

INSTAL·LACIÓ DELS ERMITANTS AL PUIG DE POLLENSA

An el Santuari del Puig de Pollensa dia 25 d'Abril s'hi instal·laren Ermitants. Amb tal motiu se organisa una processó per pujar-hi el Santíssim per quedar-hi reservat. E-hi prengué part les autoritats i tot el poble, que cantava ple d'alegria. Allà d'alt, el Canonge Mn. Costa hi fé un sermó, ponderant l'importància de l'acte que es realitzava en la restauració de una comunitat eremítica an aquell Santuari històric.

¿I no seria possible que el Santuari de Santa Magdalena també fos retgit i ocupat per una comunitat religiosa? ¿Quant aguianyaria nostre Puig!...

LA LLIGA DEL BON MOT.

Aquesta benemèrita entitat que desde que comensà la seva obra restauradora a Mallorca no s'és aturada tots els anys de fer les seves festes i actes de cultura i de sanafament del llenguatge, enguany ha fet passada per Muro i pensa anar a Soller i Lluchmajor i publicar una fulla orga de la seva propaganda que ben aviat sortirà a ro·lo.

Be và i que Deu n'hi dó.

Noves d'Inca

Dissapte passat s'uniren amb la llaçada indisoluble de matrimoni el distingit industrial D. Gregori Balaguer i la simpàtica i formosa Srt.ª D.ª Catalina Riusech.

Al donar l'enhonorabona a la novella parella li desitjam una llarga vida en son nou estament, ple de felicitats i d'alegríes.

Hem rebuda la visita de D. Lloaxim Gelabert de Can Vich, que és vengut a passar la temporada a Inca, i l'hem trobat que gosava de completa salut com fa bastants de temps no tenia. Mos ne alegrem ferm.

El *Dijous gros* que es celebra a Inca, després de la fira de maig de Síneu, va esser bastant concorregut de gent esterna i de cabal, principalment de queviures.

Els pous que s'eren fets a la plaça del Pou d'En Morro per substituir l'antig pou d'aquest nom, vèim que s'han tornats tapar, quedant en peu el que nosaltres defensàvem que s'havia de conservar per la seva antiguedat, pel seu nom i per esser de vena forta.

Ja estàn ultimant-se les millores d'aquell carrer que resulten de gran utilitat pel públic.

A la capella de les Religioses Franciscanes tots els dies horabaixa se fa la devoció del Mes de Maria amb gran solemnitat, cantat per les nines de més bona veu de les costures que les Monges dirigeixen. Mossen Bernat Sales les acompanya an el piano, i no vos dic res si és un xalà d'harmonia i garridesa.

Diumenge vengué a Inca el Governador Militar Sr. Barreiro. Visità el corté el teatre i la important fàbrica de calçat de luxe de D. Juan Gelabert, el qual li explicà davant cada una de les màquines el seu funcionament i la seva feina. Després el Sr. Barreiro s'en pujà an el Puig de Santa Magdalena per fer-se carrec de la situació de Mallorca i del bell panorama que d'allà d'alt s'ovira. Horabaxenc s'en tornà a Ciutat, dit Senyor.

Efectivament, la composició *Els Fogarons de Santa Maria la Major* premiada amb un primer accésit an els Jocs-Florals de Barcelona, va esser d'un inquer, com sospitàrem al número passat. Son autor és nostre col·laborador i amic D. Andreu Caimari, que ja comença a tenir-ne un remell ben garrut de premis. Fèim comptes per la nostra festa Major poder publicar tan patriòtica poesia.

L'enhonorabona a son autor.

Dijous, l'Ajuntament celebrà sessió convocada pel Bal·le nou D. Bernat Alzina per

fer la seva entrada come tal al Consistori. Els retgadors de distintes tendències li donaven l'enhonorabona pel seu nomanament de R. O. per regentar la bal·leria.

D. Pere Ferrer, després de estimular al Consistori a fer administració, es queixà que no li haguessen entregat la vara que pertoca a la seva finència, a lo que ascedí gustós el Sr. Bal·le.

A més dels inquers, que la setmana passada arribaren a Inca procedents de les Amèriques, de que ja'n tenen notícia els nostros lletgadors, també vengué D. Llorenç Marquès amb la seva Família.

Sia benvengut.

Dijous dematí, arribà a Inca un cartarista. Quant el vegé el Cap de la policia D. Antoni Barceló, l'avisà que si no volia esser agafat que s'en anàs estar a la Sala fins a mig dia que tendria que tocar soletes amb el tren que passa. Poc temps després comparagué una pereia de la Guardia Civil venguda de Ciutat per dur-lo-s'en a fer una quinzena als caputxins. Cosa que etxecutà així.

Reine gran entusiasme per prendre part en la Pelegrinació franciscana de Sant Juan. Tots els carruatges lloguers i particulars estàn aparaulats per trasportar pelegrins. Tots els qui vulguen anar amb el còs de la pelegrinació tenen que donà avis a Sant Francesc. Allà se los donarà el cartell d'orde, que segons diven, son ben artístics trassats per un professor de dibuix; però qué per cantar heu fa millor.

Hem rebut del Bal·le de Sóller D. Francesc Ensenyat Mayol un atent B. L. M. i alguns programes de les Festes que an aquella ciutat es celebraran els dies 12, 13 i 14 de maig en honra de la Mare de Deu de la Victòria.

Agraïm l'atenció.

Ahr, a la Fonda d'Espanya, l'oficialitat de la guarnició d'Inca obsequià amb un confortant dinar el capellà castrense del retgiment Mossen Antoni Vila, per haver estat graduat de capità i tenir-se que anar-se'n a Barcelona, destinat al sest retgiment de l'Artilleria montada.

Hi va haver corals brindis d'amistat i companyarisme. El Metge del Retgiment Sr. Andrea recità un vers adreçat al festejat que agradaven ferm a tots els reunits.

La Veu d'Inca, també aprofita aquesta ocasió per manifestar a Mossen Vila l'adhesió d'amistat mes coral i censera per sos dots i qualidats sacerdotals.

La revista setmanal il·lustrada i satírica

Cuca Fera

esta venal a nostra Llibreria a 10 cts.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat			
Bessó	a	75'00	el quintà
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	24'60	id.
id. per bestia	a	24'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. B'anques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintà

FINQUES VENALS

Tot'hom i tota persona, pualsevol sia, qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 31, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxeria a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxeria, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 236 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Mes de Maria Casolà

Preu: 40 CÉNTIMS.

PUNTS DE VENTA:

INCA: *Depòsit:* A l'Imprenta de «La Veu d'Inca.»

Llibreters de Ciutat de Mallorca.

D. Felip Guasp—Carrer d'En Morei 6-8.

D. Ernest Frau—Costa d'En Brossa.

Llibreria Escolar de Fondevila i Alomar.

MÁQUINAS DE ESCRIBIR „FOX“

Escritura visible, tecló de retroceso, cinta bicolor y esparcidor patentado.

Indiscutible es la máquina de escribir más completa, más sólida, más agradable para el trabajo y la que reúne más ventajas que todas las demás.

Cintas para todas las marcas de máquinas de escribir.

Tampones para máquinas *Yost* y toda clase de accesorios.

VIUDA DE JOSE F. CASTELLA
Plaza del Mercado, 17—INCA.

Tip. M. Durán.—Inca